

ISTORIJAT

Pri Ministarstvu građevina kraljevine Jugoslavije 1929. godine otpočeo je sa radom Zavod za ispitivanje materijala sa zadatkom da obavlja kontrolna ispitivanja građevinskih materijala koji se koriste za objekte pod nadzorom Ministarstva i drugih područnih ustanova na teritoriji cele Jugoslavije.

Paralelno u okviru Ministarstva građevine postojao je i Odsek za mostove koji je imao značajnu i naprednu ulogu u razvoju građevinarskog konstruktorstva u kraljevini Jugoslaviji. Često su zadaci izgradnje mostova prerastali u istraživačko razvojne projekte koji su rezultirali donošenjem savremenih propisa za armirani beton, uvođenjem standarda za beton, geomehničkim ispitivanjima itd. Odsek je okupio veći broj inženjera izuzetnih kvaliteta kao što su bili: Lancoš, Tucaković, Karpinski, Judinč, Radovanović, Kostić, Ilić, Matić, Žeželj, Đorđević, Šapšal, Voroncov, Erić, Popović i dr. Bila je to velika škola vrsnih projektanata, organizatora, propagatora unapređenja struke i pravih istraživača.

Posle Drugog svetskog rata Zavod odmah nastavlja sa radom u okviru Ministarstva građevina FNRJ, vršeći zadatke kontrole kvaliteta, dok Odsek za mostove pod vođstvom inženjera Branka Žeželja okuplja vrsne stručnjake koji pristupaju obnovi porušenih mostova.

U toku 1947. godine doneto je rešenje o osnivanju građevinskog Instituta Ministarstva građevina FNRJ u čiji sastav ulazi i postojeći Zavod za ispitivanje materijala. Početkom 1948. godine Institut se izdvaja iz Ministarstva u posebnu jedinicu i za direktora je postavljen inženjer Branko Žeželj. Institut počinje rad sa skromnom ekipom, ali ubrzo povećava broj saradnika sa inženjerima prvih posleratnih generacija kao što su: Dobrosav Jevtić, Branko Stojadinović, Boško Petrović, Dimitrije Čertić, Živorad Čertić, Ilija Stojadinović, Predrag Želalić. Godine 1950. se ukidaju savezna ministarstva, a Institut koji se do tada afirmisao kao naučno-istraživačka ustanova prelazi pod upravu Savezne uprave za unapređenje proizvodnje.

Početkom 1951. godine, Srpska akademija nauka i umetnosti (SANU), u saradnji sa prof. dr Mirkom Rošom, otpočinje sa realizacijom novog Instituta za ispitivanje materijala i konstrukcija, nezavisno od već postojećih ustanova. Iste godine inž. Branko Žeželj, direktor saveznog Instituta za građevinarstvo, podnosi predlog Ministru građevina NR Srbije da novi Institut za ispitivanje materijala SANU bude obrazovan fuzijom već postojećih instituta, laboratorija i zavoda za ispitivanje materijala u Beogradu. Tokom 1951. godine vođeni su pregovori koji su na kraju doveli do spajanja postojećih ustanova: Saveznog instituta za građevinarstvo sa Zavodom za ispitivanje materijala, Građevinskog instituta NRS, Mehaničko-tehnološkog instituta NRS, Zavoda za ispitivanje materijala NRS, Odeljenja „Geobeton“ Hidroenergetskog zavoda, Fizičko-hemijske laboratorije Savezne planske komisije i mašinske radionice za izradu prototipova. Januara 1952. doneta je odluka o formiranju Instituta za ispitivanje materijala SANU na čelu sa prof. Mirkom Rošom i zamenikom inž. Brankom Žeželjom. Od januara 1953. Institut postaje ustanova sa samostalnim finansiranjem sa nazivom Institut za ispitivanje materijala NR Srbije, a za direktora je postavljen inž. Branko Žeželj.

U narednom periodu Institut i dalje uspešno razvija svoju ulogu razvojnog centra za mnoge industrije, uključujući cementnu, drvenu, livarsku, metaloprerađivačku, kao i industriju betonskih prefabrikata. Institut je među vodećima u zemlji u izgradnji savremenih puteva, razvoju geomehanike i fundiranja, razvoju građevinskih mašina i laboratorijske opreme. Jedna od najvećih zasluga Instituta u dužem periodu je razvoj prednapregnutog betona i lameliranog lepljenog drveta.

U svojoj dugoj istoriji Institut je snažno uticao na razvoj građevinarstva i zajedno sa drugim Institutima u zemlji dao značajan doprinos u radu Saveza jugoslovenskih laboratorija. Institut je tvorac i stalni oslonac Jugoslovenskom društvu za prednaprezanje.

Tokom 1965. godine formirano je Naučno veće koje su sačinjavali svi članovi kolegijuma, birani naučni radnici i delegirani članovi Univerziteta. Osnivanjem Naučnog veća Institut ostvaruje vrlo efikasnu organizacionu formu, povoljnu za razvoj naučnih istraživanja, odvojenu od briga svakodnevnog poslovanja.

U novije vreme zaposleni u Institutu IMS su se opredelili za sistem menadžmenta kvalitetom baziran na upravljanju procesima, a prema zahtevima standarda SRPS ISO 9001:2008 po kome je Institut IMS sertifikovan. Kao osnovni cilj u narednom periodu postavlja se rad na inoviranju propisa u oblasti građevinarstva i usklađivanje sa direktivama Evropske Unije i savremenim naučnim dostignućima i uvođenje u savremenu građevinsku praksu.